

Laiva on lastattu

1. Viskaan
mä nahkatakin niskaan.
Aamuaurinko lämmittää kasvojani,
huomaamattani laulelen kulkeissani.
Ja tuulen
jo humisevan kuulen.
Kohta tuuli tuo purjeisiin tarttua saa
ja voin köydet irrottaa!

Kerto:
Herra mun laivani lastannut on,
Hän tietää minne käy tie.
Siis täysin purjein merelle käyn,
kyllä Hän mut perille vie.
Herra mun laivani lastannut on,
voin olla huoleton mies.
Ja matkan päässä huomata saan:
Herra kaiken parhaiten ties.

2. Melkein
kuin purjehtijan elkein
minä kiikari kourassa seisoskelen.
Mitä kaikkea nään, sitä ihmettelen.
Jos matkaa
saan Herran kanssa jatkaa,
mitä oudoimpiin paikkoihin purttani vie
tämä tutkimaton tie.

Kerto

3. Toisin
kai valita myös voisin.
Omaan taitooni luottaen purjehtisin,
yksin keskellä merta vain harhailisin.
Siks viskaan
nyt nahkatakin niskaan.
Saanhan kuulua laivastoon voittajien
kanssa Herran Jeesuksen!

Kerto